

Rantayleiskaavan luontoselvitys

Sääksjärvi Vimpeli

2.10.2018

Terhi Ala-Risku

TMI POHJANMAAN
LUONTOTIETO



SISÄLTÖ

1. YHTEENVETO	2
2. LUONTOSELVITYKSEN TAVOITE JA LÄHTÖAINEISTOT	3
3. MAASTOKARTOITUKSEN MENETELMÄT	4
4. RANTAYLEISKAAVA-ALUEEN LUONNONPIIRTEET	
Sääksjärven vesistö	5
Rantaluontotyypit	5
5. RANTAYLEISKAAVA-ALUEEN HUOMIONARVOISET LAJIT	
Kasvit	6
Pesimälinnut	6
Muuttolinnut	7
Lepakot	7
Sammakkoeläimet	8
Muut direktiivilajit	8
6. KAAVOITUKSESSA HUOMIOITAVAT LUONTOKOhteet	8

LIITTEET

Liite 1. Vesikasvillisuus

Liite 2. Direktiivilajien esiintymispaikat.

1. YHTEENVETO

Vimpelin Sääksjärven rantayleiskaavan luontoselvitys on tehty yleiskaavan edellyttämällä tarkkuudella kaavan luontovaikutusten arviointia varten. Keväällä ja kesällä 2018 on selvitetty maastotyönä rantayleiskaava-alueen luonnonpiirteet, luontotyypit, kasvillisuus, pesimälinnusto sekä lepakoitten, liito-oravan ja sammakkoeläinten esiintyminen.

Luontoselvityksessä tarkastellaan erityisesti uhanalaisia luontotyyppejä, uhanalaisia lajeja sekä luontodirektiivin IV -liitteen lajeja. Sääksjärven vesilinnusto on laskettu vesilintulaskennan ohjeitten mukaisesti. Vesikasvillisuus on kartoitettu koko järven alueelta ja maa-alueitten kasvillisuus noin 100 m etäisyydelle vesirajasta. Yleispiirteinen luontotyyppiselvitys on tehty koko kaava-alueelta.

Sääksjärven rakentamattomien rantojen rantavyöhyke muodostuu enimmäkseen saranevasta sekä soistuvista lehtomaisista ja tuoreista kangasmetsistä. Rantavyöhykkeen yläpuolella on ohuen turvekerroksen rämeitä, kangaskorpia ja ojitettuja turvekankaita. Uhanalaisista luontotyypeistä rantayleiskaava-alueella esiintyy edustavana pienialaisia lehtomaisen kankaan ja kostean lehdon metsiköitä.

Uhanalaisista vesi- ja rantalinnuista Sääksjärvellä pesivään lajistoon kuuluvat tämän kartoituksen perusteella tukkasotka, haapana, naurulokki, taivaanvuohi ja pajusirkku. Direktiivilajeista alueella esiintyvät harvalukuisina pohjanlepakko, vesisiippa ja viitasammakko.

Rakentamisessa huomioitavat luontokohteet on rajattu ja kuvattu kappaleessa 6.

2. LUONTOSelvITYKSEN TAVOITE JA LÄHTÖAINEISTOT

Rantayleiskaavan selostuksessa on esitettävä selvitys alueen luonnonsuojelusta sekä kaavan vaikutukset luontoon (MRL 40 §). Kaavan luontovaikutusten arviointi tehdään luontoselvityksen perusteella. Luontoselvityksessä kartoitetaan suunnittelualueelta olennaiset luontoarvot, joihin rantarakentamisella voi olla vaikutusta. Tässä työssä on kartoitettu maastossa Vimpelin Sääksjärven rantayleiskaava-alueen luonnontyypit, kasvillisuus, pesimälinnusto sekä lepakoitten, liito-oravan ja sammakkoeläinten esiintyminen.

Työn lähtöaineistoina käytettiin Suomen Lajitietokeskuksen Laji.fi -tietokantaa sekä ympäristöhallinnon Paikkatieto.fi -aineistoja. Selvitysalueen raja näkyy kuvassa 1. Selvityksen ulkopuolelle jätettiin pienet rakennetut tontit, pihapiirit ja maatilojen tilakeskukset.

Lajistosta etsittiin erityisesti uhanalaisia lajeja (Rassi ym. 2010, linnuston osalta Birdlife.fi) ja luontodirektiivin liitteen IV(a) lajeja. Luontodirektiivissä luetellut lajit ovat yhteisön tärkeitä pitämiä lajeja, jotka edellyttävät tiukkaa suojelua (Nieminen ja Ahola 2017). Niitten tappaminen, pyydystäminen ja häiritseminen sekä niitten lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on kielletty luonnonsuojelulain 49§ mukaan. Rantayleiskaava-alueella on potentiaalista elinympäristöä näistä lajeista liito-oravalle, lepakoille, viitasammakolle sekä eräille hyönteislajeille.

Luontotyypeistä etsittiin erityisesti uhanalaisia luontotyyppisiä (Raunio ym. 2008) sekä vesilain 1:15 ja 1:17 § suojelemissa pienvesiä. Uhanalaisiin luontotyyppisiin kuuluu esim. valtaosa metsälain 10§ suojelemista arvokkaista elinympäristöistä. Vesilain suojelemissa pienvesiä ovat mm. luonnontilaisen kaltaiset lähteet ja purot.



Kuva 1.

3. MAASTOKARTOITUKSEN MENETELMÄT

Vesilinnusto laskettiin kaukoputkella kuudesta tähystyspisteestä luonnontieteellisen keskusmuseon ohjeitten mukaisesti (www.luomus.fi/vesilintujen_laskentaohjeet). Ensimmäinen laskenta tehtiin 10. toukokuuta. Parhailla paikoilla tehtiin toinen laskenta 24. toukokuuta. Tulokset ilmoitetaan pesivinä pareina.

Ranta- ja maalinnustoa kartoitettiin 25. toukokuuta ja 8. kesäkuuta aamuyöllä ja aamulla. Yölaulajia kuunneltiin 13. kesäkuuta yöllä kiertämällä järvi ympäri polkupyörällä. Pesimälinnustoon luettiin kuuluvaksi lajit, joiden pesiminen alueella on mahdollista, todennäköistä tai varmaa lintuatlaksen pesimisvarmuusindeksien tapaan (Valkama ym. 2011). Parimäärä kirjattiin vain niistä harvalukuisina esiintyvistä lajeista, joitten havaitun määrän voi olettaa suunnilleen vastaavan alueen todellista parimäärää.

Sammakkoeläinten kartoitus tehtiin vesilintulaskennan yhteydessä toukokuussa. Käytännössä tämä tapahtuu sammakoitten kutuääniä kuuntelemalla. Vesilintujen tähystyspaikat ovat myös sammakkoeläimille potentiaalisia kutupaikkoja. Lisäksi viidellä lahdella käytiin erikseen kuuntelemassa viitasammakoita sydänyöllä 15. toukokuuta. Viitasammakko on toukokuun alkupuolella äänessä läpi vuorokauden. Kuun loppupuolella sitä kuulee varmuudella vain yöllä vuorokauden viimeimpään aikaan.

Liito-oravaselvitys tehtiin rantalintujen kartoituksen yhteydessä. Rantayleiskaava-alueella on muutamia hyvin pienialaisia liito-oravalle potentiaalisia metsiköitä. Ne ovat varttuneita tai vanhoja kuusen, haavan, lepän ja koivun muodostamia puuryhmiä. Jos metsikkö on liito-oravanaaraan asuttama, on alkukesään asti järeimpien kuusten ja haapojen tyvellä näkyvissä yleensä kasoittain papanoita, joilla naaras merkkää reviirin. Näistä metsiköistä tutkittiin suurin osa tai lähes kaikki liito-oravalle potentiaaliset puut. Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikat rajataan papanajalkien, sopivien puiden ja kolojen perusteella (Nieminen ja Ahola 2017).

Lepakkoselvitys tehtiin maa-alueitten osalta jalkaisin 27. heinäkuuta sekä vesialueilla veneellä 8. ja 27. elokuuta klo 23-03 välillä. Kartoituksessa etsittiin lepakoitten hyönteispyyntiin käyttämiä alueita. Lepakoitten lisääntymispaikkoja tai muita päiväpiiloja ei etsitty, koska ne ovat Sääksjärvellä todennäköisesti lähes yksinomaan pihapiireissä, rakennuksissa tai rakennelmissa (esim. linnunpöntöt). Kartoituksessa käytettiin Petterson D200 -lepakkodektoria. Tällä mallilla pystyy erottamaan toisistaan neljä Suomessa pääasiassa esiintyvää lepakkolajia (pohjanlepakko, vesisiippa, lajipari viiksisiippa/isoviiksisiippa sekä korvayökkö).

Vesi- ja rantakasvillisuus kartoitettiin veneellä 28. heinäkuuta ja 12. elokuuta. Maa-alueitten luontotyyppejä ja kasvillisuutta kartoitettiin 11. ja 16. syyskuuta. Tarkka luontotyyppikartoitus tehtiin noin 100 m etäisyydelle rantaviivasta.

Käytännössä kaikki em. kartoitukset tukevat toisiaan niin, että esim. kasveista saatiin havaintoja jo toukokuussa jne.



Kuva 2.
Sääksjärven
etelärantaa.

4. RANTAYLEISKAAVA-ALUEEN LUONNONPIIRTEET

Sääksjärven vesistö

Sääksjärvi on säännöstelty, matala ja tummavetinen järvi eli tyypillinen Kruunupyynjoen yläosan (Porasenoen) latvajärvi. Järven pinta-ala on 304 ha. Rannat ovat hyvin loivia ja keskisyvyys on vain 1,5 metriä. Järven suurin syvyys on 2,8 m. Pohja on liejuista hiekkaa, joka Takalan (1992) mukaan on piimaata. Piimaa on sedimentoituneista piilevistä syntynyt eloperäinen maalaji. Järven eteläosassa Haunapanlahdella ja Pitkäkarin ympäristössä pohja on hyvin lohkarista (Nuotio 2008, Metsäpelto 2012).

Sääksjärvi kuivattiin 1950 -luvulla perkaamalla ja syventämällä järven läpi virtaavaa Porasenojokea. Järvi oli lähes kuivillaan parikymmentä vuotta. Vedenpinta nostettiin uudelleen joen lähtöuomaan rakennetulla pohjapadolla. Vuosina 2002-2003 Sääksjärven kunnostushankkeessa säännöstelypatoon rakennettiin kalatie, järven pohjoispäähän kaivettiin lintukosteikko, rantoja ruopattiin, vesikasveja niitettiin ja pienkalaa poistettiin hoitokalastuksin. Vuosina 2011-2012 Sääksjärven maisemointihankkeessa rantapensaikkoja raivattiin ja rantametsiä harvennettiin (Nuotio 2008, Metsäpelto 2012).

Sääksjärven ekologinen tila on arvioitu tyydyttäväksi. Kokonaisfosforin vähentämistarpeeksi on arvioitu yli 50 % (Westberg 2015). Veden ja pohjan laatua heikentää myös ympäristön turvetuotantoalueilta tuleva kiintoainekuormitus.

Sääksjärven kalaston valtalajit ovat särki, ahven ja lahna. Myös haukea, madetta ja kiiskeä esiintyy (Metsäpelto 2012 ja viitteet siinä).

Kasvitieteelliseltä tyypiltään Sääksjärvi on lähinnä kortetyyppiä, missä vesikasvit eivät muodosta erityisen laajoja eivätkä tiheitä kasvustoja (LIITE 1). Vesisarat ja järvikorte kiertävät rantoja kapeana vyöhykkeenä. Porasenoen tulo- ja lähtöuoman välisellä alueella sekä ojien suulla on järviruoko- ja osmankäämikasvustoja. Ilmaversoisten vesikasvien edustalla kasvaa kelluslehtisiä eli ulpukkaa, uistinvitaa ja siimapalpakkoa enimmäkseen harvoina kasvustoina. Uloinna syvässä vedessä on pieniä vesitatarlautoja. Lummetta havaittiin tässä kartoituksessa vain parissa paikassa järven eteläosassa. Kelluslehtiset vesikasvit runsastuvat tyypillisesti paikoilla, mistä ilmaversoiset kasvit on niitetty pois. Niitten runsaus kertoo pohjan pehmeystä ja veden mataluudesta. Uposlehtisiä vesikasveja (purovita, pikkuvita, vesikuusi, vesisherne) havaittiin vain pohjoispään lintukosteikkoon kaivetuissa uomissa.

Sääksjärven rehevöitymisestä kertovat erityisesti rantapalpakko, jonka kasvustot peittävät lahtia järven länsirannalla, osmankäämi joka leviää itäpuolen rantanevoilla sekä sorsansammal. Sorsansammal on ylirehevien vesien irtokelluja. Sääksjärvellä sitä havaittiin muutamassa paikassa ojien suulla.

Kuva 3. Sorsansammal.

Rantaluontotyypit

Sääksjärven rantamaisema on metsäinen. Pellot ulottuvat rantaan vain lyhyellä matkalla Vanhapihan kohdalla. Säännöstelyn tasaisena pitämisen vedenkorkeuden takia vesiraja on pihapiirien ulkopuolella enimmäkseen vesakoitunut harmaalepäästä ja pajusta. Myös rantanevat ovat laajalti pajuttuneet.

Sääksjärven rakentamattomat rannat ovat turverantaisia nevoja ja soistuneita metsärantoja. Järven länsirannassa koko matkalla Vinnistä Tuomalaan asti on vesirajassa korkeahko pengeri, joka on ilmeisesti järvenlaskua myöhempää perua. Penkereen ja peltojen välissä on soistuneita lehtomaisia ja tuoreita kankaita, jotka ovat metsittyneet rantalaidunnuksen loputtua. Ne ovat varttuneita tai uudistusikäisiä männyn ja koivun sekametsiä, missä on sekapuuna haapaa ja harmaaleppää. Rantametsien



kasvillisuuden muodostavat nurmilauha, viitakastikka, sarat, kortteet, mesimarja, riidenlieko ja kurjenjalka. Vastaavanlaista varttunutta koivuviitaa on myös Saaressa ja Pitkäkarissa. Rapalahdessa ja Lahtelanlahdessa on laajoja kangas- ja pallosararämeitä.

Sääksjärven etelä-, itä- ja pohjoisosassa rakentamattomat rannat ovat leveydeltään vaihtelevaa nevaa. Rantanevan kasvillisuuden muodostavat vesisara, pullosara, röllit, osmankäämi, vehka, myrkkyykeiso, kurjenjalka, kiiltopaju ja pohjanpaju. Nevan yläpuolinen vesijättö on kangasrämettä ja pallosararämettä, Järviaholla myös rehevämpää ruohoista mustikkakorpea. Ojitetuilla rannoilla ja valtaojien varsilla on karhunsammalta kasvavia mustikkaturvekankaita. Sääksjärven maisemointihankkeessa rantarämeet on harvennettu kauttaaltaan tasalaatuisiksi ja niille on jätetty yksijaksoinen männyistä, koivuista ja haavoista muodostuva puusto. Lopputulos on rantalinnuston ja maiseman kannalta yksitoikkoinen.

Sääksjärven itärannalla entisen rantatörmän yläpuolella peltojen reunassa on säilynyt kapea vyöhyke rehevää lehtomaista kangasmetsää ja kosteaa suurruoholehtoa. Parhaiten nämä pienialaiset lehdot ovat säilyneet Järviaholla. Lehtometsien puusto muodostuu uudistusian ylittäneitä järeistä kuusista, haavoista ja harmaalepistä.



Kuva 4.
Länsirantaa.

5. RANTAYLEISKAAVA-ALUEEN HUOMIONARVOISET LAJIT

Kasvit

Rantayleiskaava-alueelta on löytynyt vähän huomionarvoisia kasvilajeja. Ainoa Etelä-Pohjanmaalla harvinainen laji on kevättaskuruoho (*Thlaspi alpestre*), joka kasvaa tienpientareilla Järviaholla. Järviseudulla hieman harvinaisempia ovat myös samoilla piennarkasvupaikoilla kasvava kissankäpälä, Tuomalassa pakettipellolla kasvava tervaleppä sekä Järviahon rantalehdoissa kasvavat metsäorvokki, koiranheisi ja purolitukka.

Pesimälinnut

Sääksjärveltä puuttuvat laajat ja tiheät vesikasvustot, minkä takia järven vesilinnusto ei ole erityisen runsas. Erityisesti sorsalintujen ruokailualueina suosimat uposlehtiset vesikasvit ja vesisammalet näyttäisivät puuttuvan järvestä kokonaan. Sorsista pesivät Sääksjärvessä sinisorsa (3 paria), tavi (max. 5 paria) ja uhanalaiseksi luokiteltu haapana (2-4 paria). Kokosukeltajien elinympäristöksi Sääksjärvi on mahdollisesti liian loivarantainen ja matala. Kokosukeltajista esiintyvät pesivinä tämän kartoituksen perusteella telkkä (2 paria), uhanalaiseksi luokiteltu tukkasotka (2-3 paria) ja silkkiuikku (1 pari). Lokkilinnuista kuuluvat pesivään linnustoon kalatiira (2 paria), harmaalokki (2 paria), kalalokki (5 paria) sekä naurulokki, joita pesi kartoituskesänä eteläpään tekosaarilla noin 100 paria. Naurulokin parimäärä ja pesäpaikat vaihtelevat vuosittain. Muut vesilinnut hakeutuvat pesimään naurulokkikolonnan läheisyyteen. Se on avainlaji, joka vaikuttaa suuresti muitten vesilintujen parimääriin ja pesäpaikkojen valintaan.

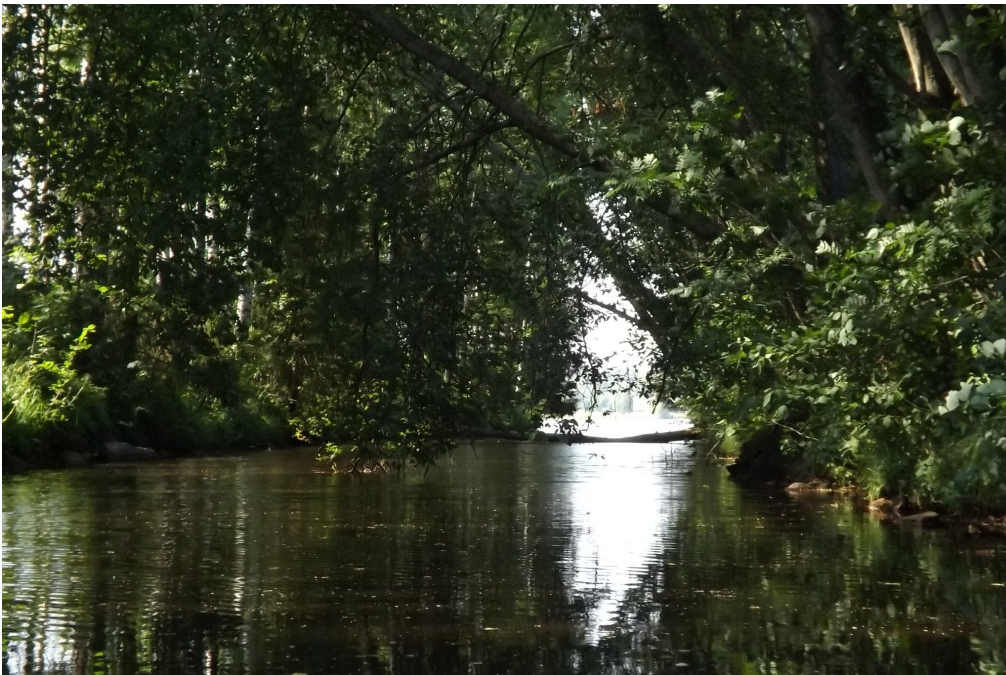
Tämän kartoituksen perusteella vesilintujen reviirit keskittyvät Sääksjärven eteläpään saariin ja kareille naurulokkikolonnan läheisyyteen sekä järven pohjoispään lintukosteikkoon. Muilla rannoilla ei tehty vesilintujen pesintään viittaavia havaintoja.

Sääksjärvellä pesiviä rantalintuja ovat kurki (max. 1 pari), rantasipi, uhanalaiseksi luokitellut taivaanvuohi (1 pari) ja pajusirkku sekä ruokokerttunen. Myös rantalintujen pesintä keskittyy etelä- ja pohjoispään rantanevoille.

Rantayleiskaavan maa-alueilta löytyi vähän kaavoituksessa huomioitavia lintulajeja. Järven ainoa satakieli kuulutti kartoituskesänä reviiriä Järviahon rantalehdossa. Muita pellonreunalehtojen ja ojanvarsipensaikkojen harvalukuisia lajeja ovat viitakerttunen (10 paria), pensaskerttu, mustapääkerttu (1 pari) ja punavarpunen. Rantametsissä pesiviä harvalukuisia lajeja ovat käpytikka, tiltalti, sirittäjä ja punatulkku (1 pari kutakin). Sääksjärven rantapeltojen lajeista mainittava on kuovi (4 paria). Sääksjärven talojen pihapiireissä pesii uhanalaiseksi luokiteltuja ja harvalukuisia lintulajeja, mutta niitä ei kartoitettu tässä yhteydessä (esim. pääsky, kottarainen, viherpeippo).

Muuttolinnut

Sääksjärveltä ei ole tiedossa merkittäviä muutonaikaisia lintukerääntymiä. Tässä laskennassa järvellä havaittiin toukokuussa muuttavina tai kiertelvinä (suluissa suurin kerralla havaittu määrä): laulujoutsenia (5), pikkulokkeja (5), kuikkia (4), kaakkureita (2), liroja (2), valkovikloja (1), merimetso (1) ja kalasääski (1).



Kuva 5. Porasenjoki.

Lepakot (LIITE 2)

Lepakkolajeista rantayleiskaava-alueella havaittiin pohjanlepakko ja vesisiippa.

Pohjanlepakko esiintyy keski- ja loppukesällä tyypillisesti yksittäin tai kaksittain (emo ja poikanen) metsäaukioilla, pihapiireissä ja tienvarsilla. Ne käyttävät hyönteispyyntiinsä myös varsin puuttomia, rakennettuja ja valaistuja alueita. Sääksjärvellä pohjanlepakko on harvalukuinen. Yhteensä rantayleiskaava-alueella kuultiin alle 10 yksilöä. Millään paikalla niitä ei havaittu useampia yksilöitä useampana yönä. Tämän kartoituksen perusteella alueelta ei voi osoittaa erityisiä pohjalepakon käyttämiä alueita. Yhden kesän kartoituksen tuloksiin aiheuttaa kuitenkin epävarmuutta sekä edellisen kesän kylmyys että kartoituskesän kuivuus ja sääskien pieni määrä, minkä takia lepakoita saattoi olla alueella tavanomaista vähemmän.

Vesisiippojen hyönteispyyntialuetta on Porasenjoki, jonka varjoisessa uomassa saalisteli korkeintaan 3 yksilöä. Vesisiippojen lisääntymisyhdyskunnat sijaitsevat todennäköisesti joen lähellä. Vesisiippojen elämän pullonkaula on touko- ja kesäkuussa, jolloin juuri missään ei ole niille yöllä riittävän pimeää. Tällöin ne pysyttelevät varjoisissa jokikanjoneissa saalistelemassa. Nämä alueet ovat usein hyvin suppeita (Wermundsen 2011). Vielä heinäkuun lopulla vesisiippoja kuultiin vain Porasenjoen uomassa. Vasta elokuun loppupuolella ne tulevat järvelle ja saalisteleval yöpimeydessä avoimillakin rannoilla. Elokuussakin järvellä kuultiin alle kymmenen yksilöä.

Sammakkoeläimet

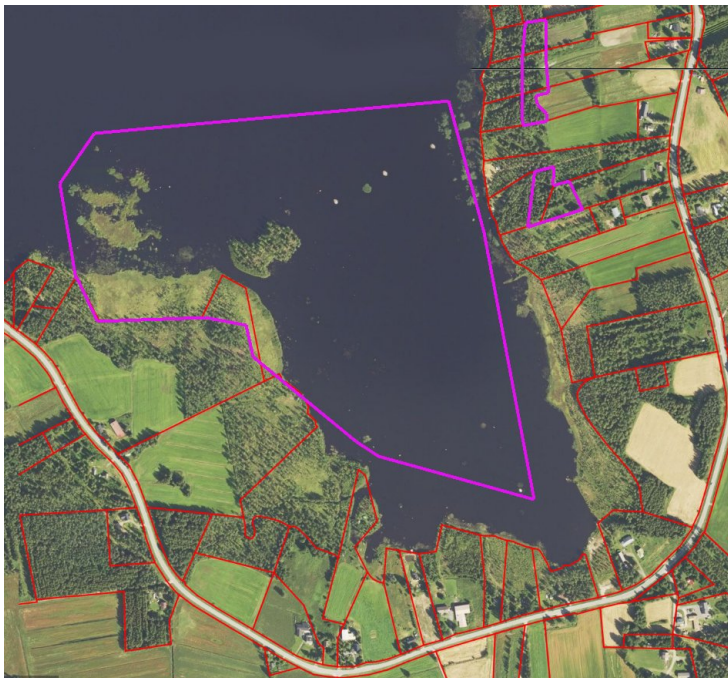
Sammakkoeläimistä tehtiin havaintoja vain viitasammakosta, joka esiintyy tämän kartoituksen perusteella Sääksjärvellä harvalukuisena. Yhteensä vain 2-3 yksilöä kuultiin toukokuussa Haunapanlahdella ja Lahtelanlahdella kahden järveen laskevan valtaojan suulla (LIITE 2). Ojat ovat jyrkkäreunaisia eivätkä ole erityisen potentiaalisia viitasammakon kutupaikoiksi. Niitä ei voida pitää LsL 49§ tarkoittamina lisääntymispaikkoina. Viitasammakko on Etelä-Pohjanmaalla yleinen laji. Sääksjärvellä ei ole sellaisia maatuivia ja keväällä tulvivia lahtia, missä viitasammakot tyypillisesti kutevat.

Muut direktiivilajit

Liito-oravasta ei tehty mitään havaintoja rantayleiskaava-alueella.

Muista luontodirektiivin IV -liitteen lajeista järvellä on potentiaalista elinympäristöä lummelampikorennolle (*Leucorhina caudalis*), sirolampikorennolle (*Leucorhina albifrons*), isolampisukeltajalle (*Graphoderus bilineatus*) ja jättilampikorennolle (*Dytiscus latissimus*). Näitä hyönteislajeja ei kartoitettu tässä yhteydessä. Rakentamisella ei pääsääntöisesti ole vaikutusta niihin tai vaikutus voi olla lähinnä positiivinen (kelluslehtisten vesikasvien runsastuminen niittojen seurauksena, rantapuuston raivaaminen).

6. KAAVOITUKSESSA HUOMIOITAVAT LUONTOKOhteet



Haunapanlahden rantanevat ja karit

Huomionarvoiset lajit

naurulokki
kalatiira
sinisorsa
haapana
tukkasotka
silkkiiikku
taivaanvuohi
kuovi

Pitkäkarin saari, karikkoinen vesialue sen ympärillä ja viereinen laaja rantaneva kannattaa rauhoittaa vesilintujen pesimäalueena kaikenlaiselta toiminnalta. Tiheitä vesikasvustoja Haunapanlahden itärannalla tulisi säilyttää poikueitten ruokailualueina.



Sääksjärven lintukosteikko

Huomionarvoiset lajit

sinisorsa
haapana
kurki
kuovi

Toimenpidesuosituksset. Alue tulisi raivata säännöllisin väliajoin puustosta ja pajupensaikosta. Alueen pitäminen avoimena kosteikkona vaatii lähes vuosittaista raivausta.



Porasenjoki

Huomionarvoiset lajit

vesisiippa
mustapääkerttu

Porasenjoen tulouomassa on säilynyt luonnontilainen koskipaikka, joka on vesisiippojen elinympäristöä. Rantapenkoilla kasvaa varttuneiden mäntyjen, koivujen ja järeitten harmaaleppien muodostamaa lehtoa. Jokiuoman alueella tulee välttää turhaa puuston perkaamista sekä yövalaistusta kesällä.



Sääksjärven lehtometsät

Huomionarvoiset lajit

satakieli
viitakerttunen
pensaskerttu
punavarpunen
koiranheisi

Rajatuilla alueilla on soistunutta lehtomaista kangasmetsää ja kostea suurruoholehtoa. Puusto muodostuu vanhoista kuusista, koivuista, haavoista ja harmaalepistä. Uimarannan viereisessä metsikössä kasvaa myös vanhoja onkaloisia raitoja. Puustossa ei näy mitään viimeaikaisia hoitotöiden merkkejä. Maassa makaa muutamia järeitä ja pitkälle lahonneita haapa- ja leppämaapuita. Pensaskerroksessa on tuomea, viinimarjoja, paatsamaa ja koiranheittä. Pienialaiset metsiköt kannattaa säilyttää lähiluontokohteina ja laittaa syrjään kaikenlaiselta toiminnalta.





Kuva 6. Vanhoja raitoja lehdossa.

7. VIITTEET

Metsäpelto, K. 2012: Maanomistajien toiveet ja mielipiteet Vimpelin Sääksjärven rantojen maisemointihankkeessa. - Opinnäytetyö. Metsätalouden koulutusohjelma. Seinäjoen AmK. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/41966/Metsapelto_Kaisa.pdf?sequence=1

Nieminen, M. ja Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien esittelyt. - Suomen ympäristö 1. Suomen ympäristökeskus. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4638-1>

Nuotio, E. 2008: Etelä-Pohjanmaan vedet nyt ja tulevaisuudessa. - Länsi-Suomen ympäristökeskuksen raportti 1. https://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/134134/LSUra%201_2008%20red..pdf?sequence=2

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslen, A. & Mannerkoski, I. (toim.): Suomen lajien uhanalaisuus - Punainen kirja 2010. - Ympäristöministeriö.

Raunio, A. ym. 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. - Suomen ympäristö 8. Suomen ympäristökeskus.

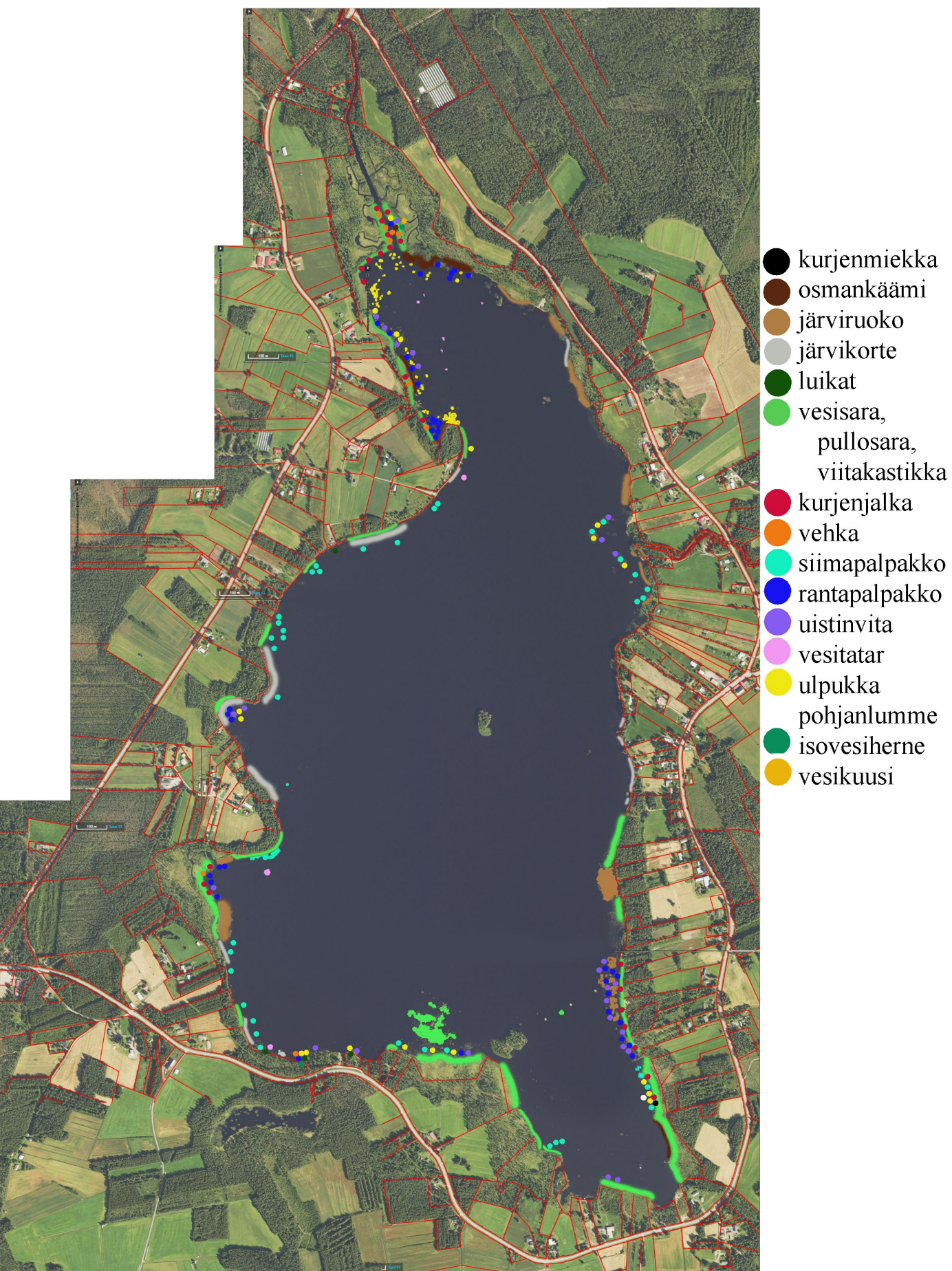
Takala, F. (toim.) 1992: Sääksjärvikirja. Historiaa, kotiseututietoutta ja perinnettä Vimpelin Sääksjärvi - Hallapuron kylästä.

Valkama, J., Vepsäläinen, V. ja Lehtikoinen, A. 2011: Suomen III Lintuatlas. - Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö. <http://atlas3.lintuatlas.fi>

Wermundsen, T. 2011: Lepakoiden talvehtimis- ja saalistuselinympäristöt – suosituksia maankäytön suunnitteluun. - Metsätieteen aikakauskirja 3.

Westberg, V. 2015: Kokemäenjoen-Selkämeren-Saaristomerän vesienhoitosuunnitelma vuosiksi 2016-2021.- Etelä-Pohjanmaan ely-keskuksen raportti 101. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-314-339-5>

Liite 1. Vesikasvillisuus.



Liite 2. Direktiivilajien havaintopaikat.

ruskea : pohjanlepakko, sininen : vesisiippa, turkoosi : viitasammakko

